

Greenfield Lois

„Co mě inspiruje, je užití schopnosti fotografie zastavit čas a odhalit divákovi to, co nemůže vidět pouhým pohledem. Po shlédnutí fotografie divák, on či ona, věří, že viděli zachycený okamžik, ale to by bylo fyzicky nemožné, protože můžeme vidět jen plynutí času, ne zastavený čas. Po pravdě, dočetla jsem se, že vidět stále (nehybné) obrazy je neurologická porucha!

Fotograf pohybu je poté neodmyslitelně surrealista. Vidíte něco, co je zcela pravdivé a co se skutečně děje přesto, že je to mimo dosah lidského vnímání. Na fyziologické úrovni nejsme schopni vidět tyto pohyby. Zdánlivě nemožná uspořádání tanečnicků ve vzduchu jsou brána jako jeden obraz na fotografii. Nikdy nepoužívám Photoshop nebo změnu parametrů či přemístění tanečnicků při snímání mých obrazů. Co mě zajímá, je tvoření obrazů, které zmatou a ohromí diváka, ale o kterých divák ví, nebo předpokládá, že se skutečně dějí. Jejich věrohodnost dává obrazům jejich záhadnost: „Jak to ti tanečníci vlastně udělali?“

Surrealismus v mých obrazech vychází ze skutečnosti, že lidské vnímání není vybaveno schopností registrovat rozštěpené zlomky okamžiku.

Nemůžeme vidět 1/2000 vteřiny pouhým pohledem; ironicky mé fotografie dodávají prchavým gestům kompaktnost, kterou jako součást naší dočasné kontinuity neměly.

Co podporuje moje zaujetí, je možnost zkoumání pohybu a jeho výrazový potenciál. Ačkoli se dopřavdy nezajímám o tanec, jaký lepší subjekt než tanečníky bych mohla mít? Většina fotografií tance jsou za „vrcholným momentem“. Obvykle upřednostňuji zlomek vteřiny před, nebo po domnělém „vrcholu“. Rozsah citových a výmluvných odstínů v jediné sérii skoků je obrovský. Rozdíl mikrosekundy může změnit postoj tanečnice při dopadu; záleží jen, jestli jde zrovna nahoru či dolů. Obvykle si vybírám okamžik relaxace, protože upřednostňuji ukazovat tanečníky bez napětí v obličeji nebo ve svalcích. Raději než prozradit jejich úsilí, když jsou bičovani neviditelnými atmosferickými silami místo aby jen prožezávali vzduch, mám ráda, když vypadají při svém výkonu hrdinně a uvolněně. Nemohu zobrazit okamžik před anebo poté, co fotoaparát cvakne, ale láká mě divákovo uvažování o této otázce.“

LOIS GREENFIELD začala svoji kariéru jako novinová fotografka, ale byla unesena výtvarným potenciálem tance. Dvacet let pokrývala scénu experimentálního tance pro Village Voice. V roce 1982 se rozhodla, že otevře studio, kde bude moci nejen kontrolovat světlo, ale také řídit tanečnický tak, aby mohla zkoumat výrazový potenciál pohybu.

Její unikátní přístup k fotografování lidských (živých) modelů v pohybu zásadně obnovil žánr a ovlivnil generaci mladých fotografů.

Greenfieldová byla srovnávána s Eadweardem Muybridgem pro jeho objevení lidského pohybu a s Cartier-Bressonem pro zachycení prchavého okamžiku. Na rozdíl od jejích předchůdců, její vyobrazení jsou vykreslená, ale nevztahují se ke „skutečnému světu“. Jsou to dokumenty její představivosti. Matou nás, ohromují a dráždí naše smysly tím, že představují to, co oči jasně vidí, ale mozek to chce vyvrátit. Je právoplatným následovníkem Salvadora Dalího a surrealistů.

Lois vytvořila rukopisné obrazy pro většinu z hlavních současných tanečních společnos-

tí. Mnoho z těchto obrazů je k vidění prakticky v každém významném časopise, v její monografii z roku 1992 *Breaking Bounds/Bourání hranic* (Chronicle Books) stejně jako v jejím svazku *Airborne/Vzdušný* (Chronicle Books, 1998).

Svět reklamy se chytil na metaforický potenciál jejích představ a vytvořil početné kampaně kolem její jedinečné práce. Mezi jejími významnými klienty jsou Rolex, Kodak, Sony, IBM, Hanes, Pepsi, Remy Martin, Netscape, Minolta, Toshiba, Target a Raymond Weil Watches.

Její dílo je vystavováno v galeriích a muzeích na celém světě a její články se objevily v časopisech *Elle*, *Sports Illustrated*, *Life*, *Vanity Fair*, *O Magazine*, *Dance*, *American Photographer*, *the NY Times Magazine* a *Vogue*.

Její nejnovější odvážný krok zcela změnil její kariéru, spolupráce a vystupování po celém světě s Australian Dance Theater ve vystoupení „Held“, tanec inspirovaný jejími fotografiemi, v kterých zachytila pohyb jako část vystoupení.

pohybu

Zastavení

Joseph Gallerizo, Vanessa Lynn Campos / DODGE DANCE COMPANY

Saba Dance Theatre

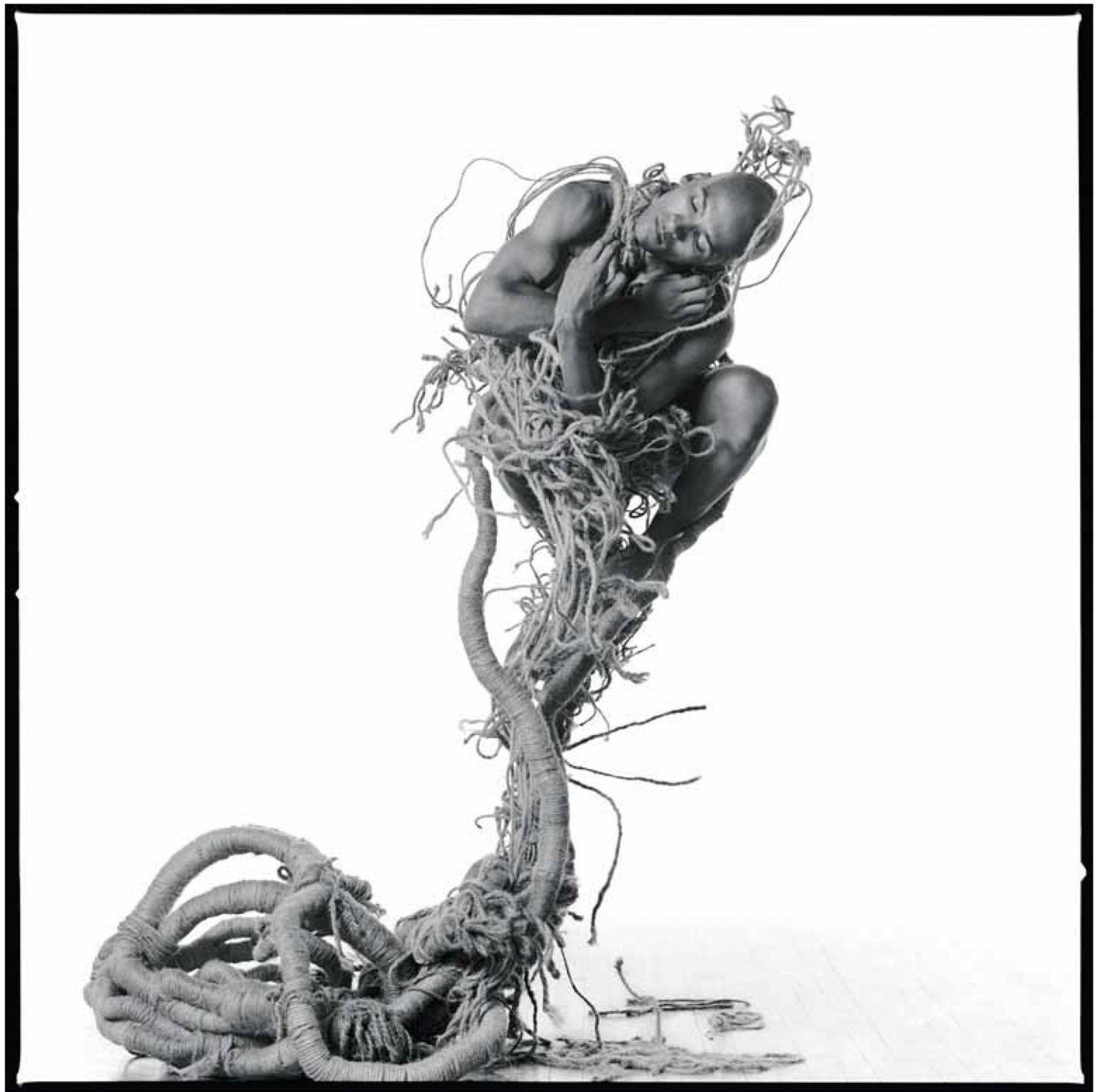

Flipper Hope, Jack Gallagher, Daniel Ezralow, Ashley Roland

Daniel Ezralow, Ashley Roland / ISO DANCE COMPANY

Sham Mosher

Dreya Weber

